19 de març: Sant Josep, espòs de la Verge Maria

Text de l'Evangeli (*Mt* 1,16.18-21.24a): Jacob engendrà Josep, l'espòs de Maria, de la qual nasqué Jesús, l'anomenat Crist.

I la generació de Jesucrist fou així: Maria, la seva mare, estant esposada amb Josep, abans de viure junts es trobà que havia concebut en el seu ventre per obra de l'Esperit Sant.

Josep, el seu espòs, que era just i no la volia infamar, va decidir repudiar-la en secret. Mentre pensava en aquestes coses, se li aparegué en somnis un àngel del Senyor, i li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de rebre Maria com a la teva esposa, ja que el que ha estat engendrat en ella és obra de l'Esperit Sant. Infantarà un fill, i li posaràs el nom de Jesús, perquè ell salvarà el seu poble dels seus pecats».

Així que Josep es despertà del somni, feu tal com li havia manat l'àngel del Senyor.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Maria, la seva mare, estant esposada amb Josep»

Abbé Marc VAILLOT
(París, França)

Avui, l'Església ens convida a contemplar l'amable figura del sant Patriarca. Escollit per Déu i per Maria, Josep visqué como tots nosaltres entre penes i alegries. Hem de mirar qualsevol de les seves accions amb especial interès. Aprendrem sempre d'ell. Ens convé posar-nos sota la seva pell per tal d'imitar-lo, ja que així reeixirem a respondre, com ell, al voler diví.

Tot en la seva vida —modesta, humil, corrent— és lluminós. Per això, famosos místics (Tresa d'Àvila, Hildegarda de Bingen, Treseta de Lisieux), grans Fundadors (Benet, Bru, Francesc d'Assís, Bernat de Claraval, Josepmaria Escrivà) i tants sants de tots els temps ens animen a tractar-lo i estimar-lo a fi de seguir les petjades del qui és Patró de l'Església. És la drecera per aconseguir santificar la intimitat de les nostres llars, endinsant-nos en el cor de la Sagrada Família, per a menar una vida d'oració i santificar també el nostre treball.

Gràcies a la seva constant unió amb Jesús i Maria —vet ací la clau de volta!— Josep pot viure de manera senzilla allò que era extraordinari, quan Déu li ho demana, com a l'escena de l'Evangeli de la missa d'avui, ja que realitza sobretot habitualment les tasques ordinàries, que mai són irrellevants perquè asseguren una vida reeixida i feliç, que condueix fins a la beatitud celestial.

Tots podem, escriu el papa Francesc, «trobar en sant Josep —l'home que passa desapercebut, l'home de la presència diària, discreta i oculta— un intercessor, un recolzament i un guia en temps de dificultats (...). Josep ens ensenya que tenir fe en Déu enclou, a més, creure que Ell pot actuar fins i tot a través de les nostres pors, de les nostres fragilitats, de la nostra feblesa. I ens ensenya que, enmig de les tempestes de la vida, no hem de tenir por de cedir a Déu el timó de la nostra barca».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Fe, amor, esperança: aquests són els eixos de la vida de Sant Josep i els de tota vida cristiana. La donació de Sant Josep es presenta trenada d'amor fidel, de fe amorosa, d'esperança confiada» (Sant Josepmaria)

- «En els Evangelis, sant Josep apareix com un home fort i valent, treballador, però en la seva ànima es percep una gran tendresa, que no és la virtut dels febles, sinó més aviat tot el contrari: denota fortalesa d'ànim. No hem de tenir por de la bondat, de la tendresa» (Francesc)

- «L'Església ens anima a preparar-nos per a l'hora de la nostra mort ('D'una mort sobtada i en mala hora, allibereu-nos, Senyor': Antiga lletania dels sants), a demanar a la Mare de Déu que pregui per nosaltres 'a l'hora de la nostra mort' (pregària de l'Avemaria) i a encomanar-nos a sant Josep, patró de la bona mort» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.014)

Altres comentaris

«Josep, fill de David, no tinguis por de rebre Maria com a la teva esposa»

Mons. Ramon MALLA i Call Bisbe Emèrit de Lleida
(Lleida, Espanya)

Avui celebra l'Església la solemnitat de Sant Josep, l'espòs de Maria. És com un parèntesi alegre dins l'austeritat de la Quaresma. Però la joia d'aquesta festa no és un obstacle per a continuar avançant en el camí de conversió, propi del temps quaresmal.

Bo és aquell que, mirant enlaire, fa esforços perquè la pròpia vida s'acomodi al pla de Déu. I és bo aquell que, mirant els altres, procura interpretar sempre en bon sentit totes les accions que realitzen i salvar la bona fama. En els dos aspectes de bondat, se'ns presenta Sant Josep en l'Evangeli d'avui.

Déu té sobre cadascun de nosaltres un pla d'amor, ja que «Déu és amor» (1Jn 4,8). Però la duresa de la vida fa que algunes vegades no el sapiguem descobrir. Lògicament, ens queixem i ens resistim a acceptar les creus.

No li havia de ser fàcil a Sant Josep veure que Maria «abans de viure junts es trobà que havia concebut en el seu ventre per obra de l'Esperit Sant» (Mt 1,18). Es proposava de desfer l'acord matrimonial, però «en secret» (Mt 1,19). I a la vegada, quan «se li aparegué en somnis un àngel del Senyor» (Mt 1,20), revelant-li que ell havia de ser-ne el pare legal, ho accepta tot seguit « i rebé la seva esposa» (Mt 1,24).

La Quaresma és una bona ocasió per a descobrir què n'espera Déu de nosaltres, i reforçar el nostre desig de dur-ho a la pràctica. Demanem al bon Déu «per intercessió de l'Espòs de Maria», com direm en la col·lecta de la missa, que avancem en el nostre camí de conversió tot imitant Sant Josep en l'acceptació de la voluntat de Déu i en l'exercici de la caritat amb el proïsme. Alhora, tinguem present que «si tota l'Església santa està endeutada amb la Verge Mare, ja que per Ella va rebre Crist, així també, després d'Ella, Sant Josep és el més digne del nostre agraïment i reverència» (Sant Bernardí de Siena).